

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br.XIX-Sl-895/72-2
od 5.IX 1972.

Vijeće: Juraj Bolanča, dr Dušan Arneri, Julija Skočir

Prijevoz kamionom - Prekid prijevoza zbog zaledjene ceste -
Vraćanje tereta zbog toga razloga po nalogu pošiljaoca u ot-
pravno mjesto - Vozar pod ovim okolnostima nema prava na vo-
zarinu jer nije izvršio prijevoz, a razlog više sile u ovom
pogledu njega pogađa - Nasuprot tome pripada vozaču vozari-
na za vraćanje robe u mjesto otpreme

Tužena stranka je naručila prijevoz kokoši od Sinja do Pule. Prijevoz je naručen kod tužitelja, a imao se obaviti s dva kamiona i jednom prikolicom. Tužitelj je preuzeo teret i dopremio ga do Zadra. To je bilo u prosincu 1969. godine. Zbog leda na cesti ceste su bile klizave, pa je transport morao stati kod Zadra. Šoferi su čekali dva dana i pri tome tražili informacije može li se naprijed. Tuženik je za transportom poslao još jedan kamion da bi kokoši s prikolice prebacio na kamion, što je i učinjeno. Međutim ugovoreni prijevoz nije obavljen do odredišta, već su se kamioni s kokošima vratili natrag u Sinj. Tužitelj je utužio troškove prijevoza kao da je prijevoz izvršen do Pule.

Povodom tužiteljeve mandatne tužbe Okružni privredni sud u Zagrebu izdao je platni nalog kojim je naložio tuženiku da plati tužitelju iznos od din. 5.502.-

Pravodobnim prigovorom tuženik je osporio utuženu tražbinu u cjelini.

U postupku pred prvostepenim sudom tužitelj je naveo da su vozači s teretom čekali kod Zadra dok im nije direktor radne jedinice tuženoga rekao da se s robom vrate u Sinj.

U toku postupka pred prvostepenim sudom preslušani su svjedoci, a zatim je sud donio presudu kojom je platni nalog ukinut, a tužitelj odbijen s tužbenim zahtjevom. U obrazloženju presude stoji da tužitelj nije raspolagao sa zimskom opremom, iako je prijevoz vršen u prosincu 1969. godine. Tužitelj kao vozar bio je dužan da pogodbu ispuni, pa da su uvjeti putovanja i prijevoza bili ma kako teški. Tužitelj nije ispunio ugovor. Sud smatra tuženoga odgovornim zbog vraćanja pošiljke u Sinj. Osim toga tužitelj nije ni predočio sudu dokaz o neprohodnosti puta. Teško je i vjerovati da bi put bio dva dana sasvim neprohodan kraj suvremene opreme za čišćenje putova zimi. Sud smatra da tuženik nije odgovoran za troškove prijedjenog puta.

Protiv prvostepene presude tužitelj je uložio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrdjenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi se navodi da je tuženik s transportom uputio i svoga pratioca tereta, a ovaj je održavao kontakt sa svojim direktorom, koji je naredjivao što će se činiti s teretom. Tužitelju je bilo naredjeno da čeka u Zadru dok se put ne raščisti, a poslije mu je tuženi naredio da robu vrati u Sinj. Tužitelj je morao postupati po tuženikovim nalogima. Tužitelj je učinio sve da izvrši ugovorenu obavezu, pa je uputio u Zadar još jedan kamion i izvršio pretovar iz prikolice, jer je prikolicom bio zabranjen saobraćaj. Prvostepeni sud je ispuštao iz vida odlučujuće činjenice. Žalitelj je predložio da se prvostepena presuda ukine ili preinači.

Drugostepeni sud je uvažio žalbu te predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno raspravljanje iz slijedećih razloga:

Nesporno je da je transport kokoši naišao na zaleđenu cestu kod Zadra, i da se zbog toga morao u Zadru zaustaviti. U postupku pred prvostepenim sudom je utvrđeno da je tužitelj preko svojih šofera tražio obavještenja da li je put prema Puli osposobljen za prijevoz. Nesporno je da je tužitelj sa svoje strane uputio u Zadar kamion i izvršio pretovar iz prikolice samo da bi omogućio nastavak ugovorenog prijevoza. Iz iskaza preslušanih svjedoka, a naročito iz iskaza direktora tuženikove radne jedinice, proizlazi da je on rekao šoferima tužiteljevima da se iz Zadra s teretom vrate u Sinj. Povjerena roba za prijevoz bila je roba njegovog poduzeća i tužitelj je morao postupiti po nalogu da se roba vrati u Sinj. Pogriješio je prvostepeni sud kad ovoj činjenici nije dao odgovarajuću važnost. Istina je da tužitelj nije izvršio ugovor. Zbog toga na osnovi prvobitnog ugovora ne može ništa ni potraživati od tuženika. Tužitelju se za vrijeme prijevoza kokoši od Sinja do Pule na putu kod Zadra ispriječila viša sila. Zbog posledice nije mogao nastaviti prijevoz. To se dogodilo njemu kao prijevozniku, pa dotadanji trošak prijevoza treba da sam snosi.

Međutim kad je tuženik kao pošiljalac robe uvidio da se s robom put ne može nastaviti, naložio je tužitelju da preuzeti transport s kokošima vrati natrag u Sinj, na što je tužitelj pristao i nalog izvršio. Ovaj sud smatra ovo novim ugovorom o prijevozu kokoši od Zadra do Sinja, i tuženik je dužan da tužitelju plati prijevozne troškove za prijevoz kokoši od Zadra do Sinja.

U nastavku postupka prvostepeni sud će utvrditi koliko tužitelj opravdano potražuje na ime prijevoza kokoši od Zadra do Sinja, pa će zatim donijeti svoju odluku.

J.B.